

BIZALOM

Havonta kétszer megjelenő szemle,

a világ folyásáról és az ember alkotásairól.

6. szám.

X. évfolyam.

1939. március 15.

Március 15. !

1848. március 15-én indult meg a magyar nép szabadságharca egy jobb és emberesebb jövőért. E napot, mint minden évben, az idén is ünnepies lélekkel szentelik meg a Bizalom olvasói. Március 15-ike szellemének ünneplésére Móra Ferenc gyönyörű versét közöljük első helyen:

Kenyérért való imádság.

Isten, ki végzetünk felett
Úr vagy örömbe, buba.
Ó légy Atyánk s tekints le ránk.
A tékozló fiúkra.
Bűnök tüskéin térdelünk:
Irgalmasságot tégy velünk
S add meg nekünk
A mindennapi kenyerünk.

Imára kulcsolt két kezünk,
Csörget csúfos bilincset.
Rab nemzetet, tudjuk mi jól,
Fehér kalács nem illet.

Ha szükös lesz, ha íze vesz,
Ha csúreink ocsuja lesz:
Add meg nekünk
A mindennapi kenyerünk!

Méltók vagyunk-e, vagy se rá,
Ítéleted ne nézze:
Erdőnek, mely elvénhedett,
Kivágatás a része.
Mi sorsunk: fejsze és fűrész,
De gyöngé sarjainkra nézz,
S add meg nekünk
A mindennapi kenyerünk!

Ó, hány éhenhaló gyerek
Sír fel hozzád az égre!
Ó, hány szülőnek elpereg
Cseppenként szíve vére!
Teneked is volt egy fiad:
Az inges kis Jézus miatt,
Add meg nekünk,
A mindennapi kenyerünk!

Pacelli bíboros államtitkárt március 2-án pápának választották meg.

Kétszer szállt fel sötét füst a sixtusi kápolna kéményéből — Délután 5 óra 29 perckor az eredményes választást jelező fehér füst szállott fel. — Hat óra nyolc perckor hirdették ki a választást.

Világszerte rádióon közölték az új pápa megválasztását.

Az új pápa a XII. Pius nevet vette fel.

Róma a pápaválasztás napján a kora délutáni órákban, amikor megkezdődött a harmadik választási menet, már mozogni sem lehetett a Szent Péter-téren. Ekkor még senkisé tudta, vajjon eredményes lesz-e a délutáni szavazás, a két eredménytelen délelőtti választási menet után egyre nőtt a bizakodás, hogy a harmadik menet meghozza a várvavárt eredményt. Nagy számban jelentek meg a Szent Péter-székesegyház előtt a Rómában tartózkodó külföldi kanonokok és a különböző szerzetek és kollégiumok tagjai is. A római közlekedési rendőrséget meg kellett erősíteni, hogy biztosítani lehessen a forgalom fenntartását.

Abban a pillanatban, amikor 5 óra 29 perckor felszállt a sixtusi kápolna kéményéből a fehér füstoszlop, jelezve, hogy a választás befejeződött és a leadott szavazócédulákat elégették, a római légió tagjai felvonultak a Szent Péter-székesegyház főlépcsőjére, hogy felállítsák a díszőrséget. A hatalmas tömeget alig lehetett visszatartani. A Szent Péter-székesegyház középső loggiájára szegeződött minden szem s ideirányították a számtalan fényképező- és filmfelvevő-gép lencséjét is, hogy megörökítsék azt a történelmi pillanatot, amikor az új pápa kilép az erkélyre és áldást oszt.

Az olasz rádióállomás az új pápa megválasztását különleges jelzőkészülékkel tudatta Róma népével. Az új jelzőkészülék önműködőleg működésbe hozta a város terein és utcáin felszerelt összes hangszórókat. Az olasz találmányú készüléket most próbálták ki először és a műszaki világban sokat várnak tőle a távolba történő rádióparancsok alkalmazásánál.

Elfogadod-e pápává történt megválasztásodat?

Mihelyt minden kétséget kizáróan megállapították, hogy a szavazás eredményeképpen Pacelli bíborost pápává választották, a Sixtus-kápolnába, ahol eddig a bíborosokon kívül senki más nem tartózkodott, behívták a konkláve titkárát, a szertartásmestereket és a sekrestyést.

Amikor ezek bevonultak a terembe, Caccia Dominioni bíboros-dékán a diakonos-bíborosok kíséretében XII. Pius elé lépett és így szólt hozzá:

— *Acceptasne electionem de te canonice factam in Summum Pontificem? Elfogadod-e pápává történt megválasztásodat?*

— Igen, — hangzott az új pápa válasza, mire a bíborosok székei fölé elhelyezett baldachi-

nokat leeresztették, csak az új pápa baldachinja maradt változatlanul. A bíboros-dékán azután megkérdezte az új pápától, milyen nevet kíván választani.

A pápa így felelt: — XII. Pius, — majd röviden megindokolta, hogy miért választotta ezt a nevet. A konkláve titkára ekkor kiállította a pápa megválasztásáról és a választás elfogadásáról szóló hivatalos okiratot.

Közben bevezették a terembe a pápává választott bíboros konklavistáit, akik az öltözködő szobába kísérték a konkláve titkárával és a szertartásmesterekkel együtt. Itt a pápáról levették a bíborosi ruhákat és feladták rá a fehér harisnyát, a vörös cipőt, fehér talárt fehér selyemövet, majd pedig a bíboros-dékán ráadta az arannyal átszőtt vörös stólat.

Az új pápa azután visszatért a Sixtus-kápolnába és az oltár utolsó lépcsőjén elhelyezett karosszékben foglalt helyet. Ekkor a bíborosok kor szerinti sorrendben eleje járultak és megtörtént az első „adoratio.” A bíborosok térden állva megcsókolták az új pápa lábát, majd kezét, majd pedig a pápa sorra arcon csókolta őket. A pápa ezután első áldását adta a Sixtus-kápolna oltáráról.

Ezután az új pápa ujjára felhúzták a halászyűrűt, amely Szent Pétert ábrázolja a csónakban. A pápa a gyűrűt ujjáról lehúzza, átnyújtotta a szertartások prefektusának, hogy abba véssesse bele az ő nevét.

Ennek megtörténte után XII. Pius pápa a Sixtus-kápolnából visszavonult cellájába. A cellájához vezető folyosón a konklavisták körülfogták első áldásért esedezve.

Bejelentik a Szent Péter-tér tömege előtt a pápaválasztás eredményét.

A Szent Péter székesegyház körül összegyűlt százezrekre menő tömeg izgalma tetőfokra hágott, amikor a székesegyház harangjai és velük együtt Róma 600 templomának harangjai megkondultak, jelezve, hogy a római katolikus anyaszentegyháznak új feje van.

Ebben a pillanatban a tömeg feje fölött a bazilika erkélyén megjelent a pápai kereszt, amelyet egy szertartásmester emelt magasra, majd az erkélyre kilépett Caccia Dominioni bíbornok néhány konklavista kíséretében.

— *Annuntio vobis gaudium magnum! Habemus Pontificem!* — Nagy örömet jelentek nektek. Megvan az új pápa! — Ezekkel az ősi szavakkal jelentette be Caccia Dominioni bíboros a tömegnek a pápaválasztás megtörténtét. A Szent Péter-téren ebben a pillanatban elült a tömeg morájlása, mindenki lélegzetvisszafojtva várta, hogy a bíboros megnevezze az új pápát.

— Az új pápa Pacelli bíboros Őminenciája, aki a XII. Pius nevet választotta — hangzik a bíboros harsány hangja.

Az első diákonus bibornok ezután visszavonult az erkélyről. Most már ezer és ezer szem szegeződött szüntelenül a bazilika erkélyére, hogy meglássa az új pápát, akinek meg kell jelennie az erkélyen, hogy első apostoli áldását adja a hívekre.

XII. Pius pápa megjelenik az erkélyen.

Az erkélyen ismét megjelenik a pápai kereszt, majd feltűnik XII. Pius pápa alakja; a teret a mélységes megilletődöttség csendje üli meg. Az új pápa arcvonásai letről alig vehetők ki, de a a vörös stóla és a fejet borító vörös süveg, az úgynevezett mozzetta jól latható. A pápa mögött több kardinális áll. Az új pápa láttára az eddig mélységes csendet a hívek lelkes éljenzése török meg. — Evviva il Pápa! Evviva il Pontefice! — Tör fel a kiáltás ezernyi torokból. Majd amikor a tömeg lecsendesedik, felcsendül a pápa hangja:

— Sit nomen Domini benedictum! — Áldott legyen az Úr neve!

— Ex hunc nunc et usque in saeculum! — Ma és minden századokban — válaszolja a tömeg.

— Adjutorium nostrum in nomine Domini! Az Úr nevében a mi segedelmünk! — Hallatszük ismét a pápa hangja, mire a tömeg így felel:

— Qui facit coelum et terram! Aki az eget és a földet teremtette!

Az új pápa ekkor előrenyújtotta kezét és miközben a levegőben három keresztet irt le, a következőket mondta: Benedicat vos omnipotens Deus, Pater et Filius et Spiritus Sanctus! Áldjon meg titeket a mindenható Isten, Atya, Fiú és Szentlélek!

— Amen! — zúg a tömeg.

XII. Pius pápa még néhány pillanatig kint állott a Szent Péter-bazilika erkélyén, fogadva a tömeg szünni nem akaró lelkes üdvözlését.

Az erkélyről a pápa visszatért a Sixtus-kápolnába, ahol fogadta a bíborosok második „adoratio“-ját. Előzőleg azonban püspöki ornátusba öltöztették, majd a pápa két szerpap-bibornok kíséretében az oltárhoz lépett és helyet foglal az ott elhelyezett karosszékekben. A bíborosok itt ismét sorban eléje járultak és megcsókolták lábát, kezét, majd a pápa megcsókolta arcukat.

XII. Pius pápa a következő jelmondatot választotta: Opus, iustitia, pax, vagyis Munka, Igazság, béke. Az új pápa címere galambot ábrázol, amely csőrében a béke olajágát tartja.

Minden embert felszólítunk a béke érdekében.

A pápa első beszédében áldását küldte a híveknek, különösen a szegényeknek.

A bíborosi testület tagjai március 3-án a Sixtus-kápolnában XII. Pius pápa elé járultak és megtörtént az adoráció, amelynek során a bíborosok egyenként ismét a pápához járultak, meg-

csókolták lábát és kezét, majd a pápa egymásután sorra megcsókolta arcukat. Pius pápa ezután a következő beszédet intézte a bíborosi testülethez, amelyet a vatikáni rádióállomás is közvetített:

Amikor a legmélyebb megilletődöttség hatja át lelkünket és amikor szinte rémület tölt el az előtt a rettenő felelősség előtt, amely elé az isteni Gondviselés kifürkészhetetlen akaratánál fogva állított, szükségét érezzük annak, hogy késedelem nélkül eljuttassuk a katolikus világnak első gondolatunkat és első atyai szavunkat.

Mindenekelőtt különleges szeretettel, atyailag megöleljük az Urban nagyon szeretetett bíboros-testvéreinket, akiknek ájtatossága, erénye és nagy kiváltsága jól ismert előttünk. Különleges jóakarral üdvözljük azután valamennyi tiszteletreméltó testvérünket a püspöki karból és megáldjuk őket, valamint a papokat, szerzeteseket és apácákát is, azokat, akik a missziókban dolgoznak Krisztus országának terjesztésén, vagy akik az Actio Catholica soraiban a püspökök vezetése alatt az ő apostoli munkájukban közreműködnek; minden fiunkat, akik a világ minden részében élnek és különösen azokat, akiket szegénység és szenvedések sanyargatnak. Mindnyájukra együttesen és külön-külön szálljon le az ég bőséges, jótékony és választott kegyelme.

De ebben az ünnepélyes pillanatban gondolatban mindazok felé is fordulunk, akik az egyházon kívül állanak és azok — hisszük — örömmel fogják hallani, hogy a pápa imádsággal és minden lehető jót kívánó óhajjal fordul ő értük is a Mindenható Istenhez.

Az atyai üdvözlés mellett ki akarjuk fejezni óhajunkat és felhívásunkat a béke érdekében. Annak a békének az érdekében, amelyet tiszteletreméltó emlékü elődünk oly nyomtatékosan ajánlott az embereknek és amelyért oly forrón imádkozott, hogy azért még életét is önként felajánlotta Istennek; a béke — Isten eme szentséges és „minden érzelmen felül álló“ adománya érdekében, amelyet minden igaz szívű embernek kívánnia kell és amely a szeretet és az igazság gyümölcse kell, hogy legyen.

Minden embert felszólítunk a béke érdekében, a nyugodt lelkiismeretek békéjére Isten szeretetében, az egységes, Isten szent szeretete által egybekapcsolt családok békéjére, és végül a nemzetek közötti békére, a kölcsönös testvéri megsegítés, a baráti együttműködés és szívélyes egyetértés útján, a nagy emberi család felsőbb érdekeinek jegyében, az isteni Gondviselés tekintete és védelme alatt.

Ezekben a zavaros és nehéz órákban, amikor annyi akadály tornyosul ez elé az igazi béke elé, amely a szívek legmélyebb törekvése, különleges imával, fohással fordulunk az Istenhez mindazokért, akik az államok élén állanak és akikre az a nagy tisztesség és az a súlyos felelősség hárul, hogy a népeket a boldogulás és a haladás útján vezetniök kell.

Íme, nagyon szeretett bíboros urak, tiszteltreméltó testvérek és nagyon kedves fiaink, ez az első óhajlás abból az atyai érzelemből, amelyet Isten szívünkben meggyújtott. Óriási bajok látomása tárul szemünk elé, amely bajok ma a világot nyugtalanítják és amelyeknek orvoslására Isten minket fegyvertelenül, de bizalommal eltelve küldött. Szent Pál szavaival élve, biztatunk mindenkit együttesen és külön-külön:

Értsetek meg jól minket. Szilárdan hiszünk benne, hogy nem ti, fiaink, sem pedig ti, testvéreink, nem lesztek azok, akik az általunk kifejezésre juttatott óhaj megghiúsítjátok. Isten kegyelme után leginkább a Ti jóakaratotokba vetjük bizodalunkat.

Az Úr Jézus Krisztus termékenyítse meg ezt az óhajunkat és a szent vigasz üzenete gyanánt terjessze ki az egész földre, miközben mi az Ő nevében teljes szívünkkel apostoli áldásunkat adjuk reátok.

Pastor angelikus.

Az új pápa kijelentette, hogy azért választotta a Pius nevet, mert egész egyházi pályafutása két Pius nevű pápa uralkodása alatt folyt le, másfelől különös háláját is akarja ezzel kifejezni XI. Pius iránt, aki mindig szeretetével tüntette ki.

A hagyományok szerint az új pápát a megválasztás után következő első vasárnapon szokták megkoronázni, miután azonban most csak két nap volt vasárnapig, s ez az idő nem elégséges a szükséges előkészületek megtételére, a koronázást a rákövetkező vasárnapon, március 12-én tartották.

A római lapok kiemelik, hogy az új pápát különösen az irgalom és a jótékonyság erényei jellemzik, ami igazolni látszik Malachias jóvendölését, amely szerint az egyház 262-ik pápája pastor angelicus lesz. (Angyali pásztor).

XII. Pius pápaságának első napja.

A pápa családja.

XII. Pius pápaságának első napja rendkívül erős munkában telt el. A pápa már reggel 6 órakor felkelt, elhagyta lakosztályát és hivatali helyiségében egymásután fogadta Tardinit, a Vatikán külügyi osztályának vezetőjét, Montinit, az államtitkárság helyettes vezetőjét, Santorót, a bíborosi kollégium titkárát és Sant. Elia pápai főszertartásmestert. A pápa mindegyikkel megbeszélte a teendőket és megadta a szükséges utasításokat. Később a pápa kivonult az első loggiába és ellépet a nemesi testőrök díszőrsége előtt. Dél előtt 11 órakor vonult be XII. Pius a Sixtus-kápolnába teljes főpapi díszben, fején az arany nitrával. Az énekkar Tu es Petrus kezdetű énekkel fogadta a pápát, aki helyet foglalt trónján. A trónról mondotta el azután nagy beszédét. A beszéd elhangzása és az áldásosztás után a pápa visszavonult magánlakosztályába.

A pápa megválasztása alkalmával Róma ünnepi napokat élt át. A város házait fellobogózták

és az utcán a papok, apácák ezrei láthatók. A Vatikán környékét még ma is tízezrekre menő tömeg lepte el. Az esti órákban a várost ki-világították.

XII. Pius pápa családtagjai Rómában élnek. A pápa két nővére közül Giuseppina, férjezett Mengherini professzorral, a másik nővére, Elizabetha férjezetlen. Három unokaöccse van a pápának, akik közül kettő nemesi testőr, a harmadik pedig a Vatikán-állam főtanácsosa.

A rózsás kereszt.

Bánatosan
nézzük a világot.
Látunk mostan
boldogtalanságot.

Ellenben a
boldogtalanságnak
peremén, a
lét virág'i nyilnak.

Gyászos világ!
Am van virág benne!
Még ha virág
benne más se lenne:

életrózsát,
nyersz léted csatáján,
csaták sorát,
bensőd kultúráján.

Körülöttem
életerők árja
bensőséged
hódítását várja;

Lelkeden áll
az Igazság, kardja
éle talál
s szíved marcangolja.

Életrózsád
csak nőljön fel rajta,
míg szíved lát,
legyen markolatja,

míg ereje
erődön hat végig,
tisztá hegye
felcsillan az Égig.

Felvisz utunk,
a világgal egybe,
célhoz jutunk,
a legmagas'bb hegyre,

Fenn, a hegyen,
ímé, a kereszt áll,
amit te is
enmagaddal hoztál.

R. M.

Börtön és örökélet.

A Bizalom olvasói közül egyesek emlékezni fognak arra, hogy tavalyi évfolyamunkban szemelvényeket közöltünk a nagy olasz költő: Dante költeményéből, amelyben leírja a Pokolt, Tisztítótűzet és Mennysországot, nagy lelke látomásai alapján.

Olvasóink közül a római katolikusok a túlvilág e három nagy birodalmát vallásuk oktatásáról is ismerik. Ezuttal avval a túlvilági „birodalommal“ akarunk foglalkozni, amelynek a neve: „Tisztítótűz.“

Ez az elnevezés természetesen jelképes és nem igazi tüzet jelent. Hanem jelzi, hogy a lélek a halál után azonnal bele került olyan érzések közé, mintha valami láthatatlan tűz erősen égetné. Ehhez hasonló érzéseket, már földi életünkben is megismer lelkünk. Hányszor érezzük, ha valami után vágyódunk, hogy „forró tűz emészt bennünket.“ Ha türelmetlenül várunk vagy sietünk „csak úgy izzik bennünk a nyugtalanság.“ Ha túlságos hevességgel szeretünk valakit vagy valamit, — pl. hazánkat, — „lángoló érzések“ járnak át bennünket. A honvágy „égeti“ a lelkesedés pedig tűzre lobbantja szívünket.

E földi érzések csak előhírnökei, csak izleltetői azoknak a lelki lángoknak, amelyek halálunk után égetik és a lelkünket, csak sokkal fájóbban, sokkal mélyrehatóbban, mint itt a földön. A túlvilági lelki tűz kiírja a lélekből a testi étellel összefüggő vágyak közül azokat, amelyek alacsony rendűek és önzöek.

U. i. a halál után az emberi lélek test nélküli állapotban van, a földön hátra hagyja a testet, hullaként. Ha valamely lélek a földön tele volt a testi dolgok önző szeretetével s önző testi vágyakkal: Ezeket a vágyakat és önzéseket magával viszi a túlvilágba is. De nincs többé teste,

amellyel vágyait kitudná elégíteni. Az iszákosság-hoz szokott lélek, hiába vágyódik a túlvilágon itál után; nem csak italt nem talál ott, de szája sincs többé, amivel ihasson. Így jár az ingyencs, de minden más lélek is, akiknek öröme az alacsonyrendű földi élvezetekben tellett. Mivel ezeknek a lelkeknek a kielégülése a halál után, a lélekvilágban teljességgel lehetetlen: sóvárgásuk nagy gyötrellemmel jár és végsőkig fokozódik. Úgy éget, mint a tűz. (Innét a Tisztítótűz kifejezés).

Ezt, mi, a Bizalom olvasói jobban el tudjuk hinni és képzelni, mint mások, mert mai állapotunk halványan emlékeztet a Tisztítótűzben égő lelkek állapotára. Ezt mindnyájan bizonyíthatjuk, pl. akik azelőtt dohányosak voltak. Mi is tele vagyunk még vággyal olyasmi után, amit szabad életünkben megszoktunk, de nem tudjuk vágyainkat kielégíteni, mert ezt helyzetünk nem engedi meg. Így vágyunk sóvárgásunk gyakran valóban elviselhetetlenségig fokozódik és már földi életünkben is érezzük a láthatatlan tűz mardosó lángjait. Egyetlen szerencsénk, hogy a kielégülés lehetetlen volta lassanként a sóvárgást szükségképpen ki is oltja. Az égő vágyak lassan-lassan felemésztk saját magukat. Ugyanez történik a túlvilágon is. A lélek ráeszmél arra, hogy az ilyen vágyakat ki kell irtania magából, ha meg akar szabadulni szenvedéseitől.

A földi élet folyamán, amíg börtönbe nem kerülünk, újra meg újra kielégülés következik be s így az égő sóvárgás fájdalom elrejtőzik. A halál után, a „Tisztítótűz“-ben, ez a fájdalom leplezetlenül lép előtérbe, a nélkülözés élményeiben. A lélek így nagyon súlyos állapotba jut. Természetesen csak olyan ember kerül ebbe az állapotba, akinek vágyakozása — mint említettük, — a fenti életben a legdurvább dolgokra irányult. Kevésbé élvágyó természetek sokkal könnyebben mennek át rajta.

Meg kell mondanunk, hogy minél inkább kapcsolódunk össze a földi élet alacsonyrendűségével: annál nagyobb szükségünk van arra, hogy a Tisztítótűzben megtisztuljunk és annál tovább maradunk benne. Hasonló élményt a földi világban csupán csak szenvedésnek kellene éreznünk. A túlvilági megtisztulást azonban nem szabad ilyen értelemben véve szenvedésnek tekintenünk, mert a halál után a lélek kívánja megtisztulását, hiszen csak ezzel pusztíthatja ki a benne rejlő tökéletlenséget.

A túlvilágon, a Tisztítótűzben tehát, az egyébként irgalmatlan szenvedéseket megkönnyíti az, hogy ott minden ember maga keresi és akarja ezeket az égő szenvedéseket, mert tudja, hogy csakis ezeknek a szenvedéseknek a segítségével szabadulhat meg hibáitól és válhatik nemesebbé és jobbá és találhatja meg a békességet. Az ember lelke tehát a túlvilági Tisztítótűzben nem tiltakozik a nélkülözés lángoló mardosása és tüzes fájdalmai ellen, hanem örömmel vállalja azokat, mert tudja, hogy jósághoz és megnyugváshoz

csak rajtuk keresztül juthat a halálon túl, az emberléleknek igen-igen fontos, az ő erkölcsi fejlődése. Ez mindennél drágább neki. Érte örömmel vállalja az égi tűz gyötrelmeit.

Az előbb azt mondtuk, a börtön életben bizonyos fokig, előhírnökét látjuk a halál utáni Tisztítótüznek. Most pedig azt kérdezzük: vajjon nem könnyebbülne-e meg a börtönéletben lelkünk, ha itteni szenvedéseinket nem utasítanánk keserűséggel magunktól el, hanem bennük egy későbbi békés, jobb létünk előkészítőjét látnánk!?

Próbáljuk meg ezt! Mondjuk magunknak, hogy a börtön élet szenvedései rossz szokásainkat, alacsony vágyainkat akarják kiirtani lelkünk-ből s evvel bajainkat gyökerestől akarják megszüntetni. hogy mi is jobb jövő elébe mehessünk!

Üzenet.

Alázattal köszöntelek testvérem!

Alázattal köszöntelek s alázattal közeledem hozzád! A tested: csoda, — a lelked: rejtelem, — a szellemed Isten szikrája. Alázattal köszöntelek!

Mennyit szenvedsz, mennyit küzködsz, dolgozol és nélkülözöl. Az életed legalább olyan nehéz, mint az enyém. A tested elgyőződött, a szíved nehéz s az agyad fáradt. Lelkedre fátylat borítanak a súlyos napok, amik elszívják erődöt.

Szeretettel köszöntelek testvérem, aki éhez, aki fáz, aki megfagysz ebben a kegyetlen, szeretetnélküli világban. —

Szeretettel és alázattal köszöntelek, add ide a kezéd! Fogjuk meg egymás kezét mi ketten, mi százan és ezren és millió! Tegyük a múlté azt, hogy a rossz mindnyájunk életéből fakad és hogy mi magunk okozzuk egymásnak a szenvedést, a bajt! Tekintsük külső ellenségünknek mindazt, ami tönkreteszi életünket, — küzdjünk ellene közösen!

Hogy ezt elérhessük: nézzünk mindnyájan magunkba és találjuk meg magunkban az ördögöt, — de alázattal egymásra is nézzünk, és találjuk meg egymásban az istent!

D. M.

A kulcs.

Szobám kulcsát a tengermélybe dobták

És nem mehetek most haza.

Egy tenger lett a távol

És tenger szívem panasza.

E kulccsal zártam be aranyos üdvöm,

E kulcs, e kulcs a babona.

Most kriptakulcsa életemnek

Mit nem találok meg soha.

Azóta házam és hazám a tenger

S bennem a tenger szava él,

A titkom lenn a mélyben

S fejem fölött füttyül a szél.

Kosztolányi Dezső.

Tanács.

Ne keress a létben, örök boldogságot,

Tanuld meg szeretni a hétköznapot,

S ha a szürke égen egy csillag felragyog,

Kiálts fel lelkesen: „ma boldog vagyok!”

Nagy Emil.

Elveszett és megtaláltatott.

Édesanyám vén vasládában tartotta ruháit. Ezt sohase értettük meg, pedig ő váltig magyarázta: szekrényünk kevés van s kell a többieknek. „Ezt a vén vasládát pedig úgysem tudnám mi másra használni. Hiszen kincsem, amit beletennék nincsen. Azután meg a fiatalok csak inkább hozzájutnak ahhoz, hogy új ruhát csináltassanak. De az én hátralévő életemben a meglévő néhány ruhámnak ki kell már tartania.”

Vigyázott is a ruháira hűségesen. Vasalta, keféltte őket s zárta, zárta a vasládát.

Kérdeztük tőle gyakran: „honnét és hogyan került mihozzánk ez a vasláda?” Nem tudta megmondani. Pedig egyébként minden berendezési tárgyunkról szabatosan tudta, hogy honnét származik.

Mikor szegényke halálos betegségbe esett, a vasláda addig féltve őrzött kulcsát reámbizta. Nagyon a lelkemre kötötte, hogy vigyázzak reá. Kívánságának lelkiismeretesen eleget tettem s betegsége hosszú ideje alatt gondosan ügyeltem a kulcsra. Időnként kinyitatta a vasládát s elővetette ruháit, szellőztetni. Volt közöttük egy bronz színű szövetruha és egy fekete lüszter. Ezeket szerette legjobban. Szinte láttam a homlokán, hogy azon tépelődik, melyikben temettesse el magát a kettő közül? De szólni, nem szólt semmit sem.

Egy késő tavaszi estén ágyához hivatott: „Nem hiszem, hogy megérném a reggelt. Vedd elő a vasláda kulcsát; hogy előkészíthessük halotti ruhámat.”

„Igen édesanyám!” s nyúlok a mellény zsebébe, ahol láncon és karikán a kulcsot mindég tartani szoktam. Nincs ott!!

Jéghideg dermedés fagyasztja görcsbe minden tagomat. Nem tudok megszólalni.

„Na vedd már elő!” hangzik elhalóan. „Még egyszer megnézem a két legkedvesebbet, eddig még nem tudtam közöttük választani!”

„Édesanyám aludjon egy keveset, az alvás felfrissíti, azután válogasson a ruhái között.”

Édesanyán egész életében csak alkalmazkodott másokhoz, csak dolgozott másokért: most is engedelmeskedik nekem.

„Jól van fiam alszom előbb egy keveset“ válaszolja, pedig tudom, hogy mennyire szeretné, s megnyugtatóna ha halotti ruhája már melleje volna készítve.

Én sietve lépek kamrámba, hogy a kulcsot megkeressem. Mindent tűvé teszek, de nem találom! Hol lehet? Csak nem vesztettem el ma délután, amikor a malomban voltam lisztért? A réten át mentem, kaszálatlan fűben, ha ott esett ki, soha meg nem találom s édesanyám utolsó perceit mondhatatlanul megkeserítem! Akármilyen is legyen, meg kell lelnem az elveszett kulcsot.

Húgomat ültettem édesanyám ágya mellé s kézilámpával kiszaladok a rétre. Órákon át hajlongok, keresek. Néha úgy tűnik fel az ingó, lengő fűszal rengetegben, hogy megtaláltam labam nyomát. Ilyenkor két tenyeremmel tapogatok végig egy nagy darabot, de a kulcs nincs seholsem! A torony óra éjfélt üt, a verejték egészen előnti testemet, — a bánat lelkemet. „Most biztosan felébred már jószágos édesanyám“ gondolom magamban „keres engem, keresi a kulcsot! Ó, hogy megkeserítem utolsó perceit!“

Az önvád és fájdalom olyan erővel tör ki rajtam, hogy zokogva esem térdre az éjszakában. Térdemet egy kemény tárgyba ütöm bele. Feljajdulok s arrább megyek. A fűben ott csillog, aranyfényben, a keresett kulcs.

Milyen csoda! Felveszem és futok vele haza. Édesanyám az ajtófelé fordulva nagy, nyitott szemmel vár engem. Magosra tartom a kulcsot, úgy közeledem ágyához.

„Köszönöm édes fiam! Amit elvesztettél a láda kulcsa volt, — amit megtaláltál az ég kapujának kulcsa. Hozzám való szereteted ereje vitte végbe a csodás változást. Most már nem halotti ruhámmal akarok törődni, — legyen ez a ti gondotok, — hanem az égi ruhámmal, amit ottan túlra a Kegyelem fog nekem elkészíteni.

Ti is gyermekeim, életetek hátra lévő részében, amikor földi ruháitokat magatokra öltitek, gondoljatok mindég egy későbbi, égi ruhára, amelyet aszerint érdemeltek ki, amilyen a szívetek belseje és a cselekvéseitek, a földi életben!“

Elvette tőlem az aranykulcsot s a levegőben magasra tartva egy láthatatlan zárba beillesztette, reszkető kezével megfordította s megkönnyebbült sóhajjal lehunyta szemét. Átlépte a túvilág kapuját.

A szoba pedig megtelt láthatatlan égi követek nesztelen lépteivel. Eljöttek, hogy segítsék és vezessék édesanyánk lelkét új útjaira.

Kormányváltás.

vitéz Imrédy Béla miniszterelnök lemondása után, a kormányzó úr öfömélisága az eddigi vallás és közoktatásügyi minisztert: gróf Teleky Pált bizta meg az új kormány megalakításával.

Gróf Teleky Pál kormányát ugyanazokból a miniszterekből alakította meg, akik az Imrédy kormány tagjai voltak, közoktatásügyi miniszterré pedig Hómann Bálint neveztetett ki.

Gróf Teleky Pál bemutatkozó beszédeiben s a közönséghez intézett rádiószózatában kijelentette, hogy az előző kormány politikáját akarja minden tekintetben folytatni s a nemzet nevelésére helyezi a legnagyobb súlyt. A Magyar Élet Mozgalom és a Nemzeti Egységes Párt összeolvadtak és egyesültek a Magyar Élet Pártjával. (M. E. P.) Ez most a kormány párt, mely gazdagodott néhány keresztény párti képviselő belépésével is.

Az új kormány folytatja az ú. n. II-ik zsidótörvény javaslat tárgyalását (amely a zsidóknak a nemzeti életben való elhelyezkedését szabályozza) majd a katonai törvény javaslatot és a földbirtok reformot fogja elővenni.

Melegági hajtásra alkalmas zöldségfélék.

A kertészkedés felkarolásával mind többen és többen arra törekszenek, hogy minél előbb piacra hozhassanak friss terményeket és ezért melegágyakat készítenek hajtásra. Melegágyakban hajtani lassan fejlődő, nagy lombozatú növényt nem lehet. Csak az a fajta alkalmas hajtásra, amelyik nemcsak kis lombozatú, hanem gyors fejlődésű is. Most küldik szét a magkereskedők árjegyzékeiket és így jól gondoljuk meg, mit vásároljunk, mert a magvak drágák. Itt közlünk néhány hajtásra alkalmas konyhakerti növény nevét, hogy kedves olvasóink a hangosan hirdetett reklámokon eligazodni tudjanak. Retekekből Strassburgi Expresst, Non plus ultrát, vagy Würzbergi óriást vásárolhatunk; fejessalátából: Aranyárga fejes, korait; karalabéból: Erfurti legkorábbit és ugyan ilyen nevű karfiolt; uborkából: Hamjel-féle hosszút, tökből: Guggonüllő spárgatököt; borsóból: Amerika csodáját. Legjobb azonban az, ha a bevált félésegekből mi magunk nevelünk magot, mert ekkor csalódunk legkevésbé. Erre is kell törekednünk a jövőben.

Telepített szőlők utólagos engedélyezése.

Sok olyan szőlőbirtokos van, akik nem ismerték az 1929. évi törvény tilalmát, új szőlőt telepítettek, vagy szőlőterületüket megnagyobbították és úgy a telepítésre, valamint a szőlőterület megnagyobbítására engedélyt nem kértek. A földművelésügyi miniszter lehetővé tette, hogy a szőlőbirtokosok az engedélyt utólagosan is megkaphatják, ha kérelmeiket erre nézve cz év márc. hó végéig a községi előjáróságoknál benyújtják. Igen sok kellemetlenséget és bosszúságot el lehet kerülni e bejelentéssel és ezért felkérjük olvasóinkat, hogy bejelentéseiket mielőbb tegyék meg.

Mérsékelték a raffia árát.

Az árellenőrzés országos kormánybiztosa a raffia 1939-ik évre érvényes árait mintegy 6 százalékkal csökkentette a múltévi árakkal szemben. 25 métermázsza vagy ennél nagyobb tételben történő vásárlás esetén helyt Budapest 126 pengő a raffia új ára.

Ócskavassal való kereskedés.

Aki háztartásokból származó ócskavassal kíván kereskedni, az zsidó, vagy ószeres ipart tartozik váltani. Viszont aki kizárólag ipari és kereskedelmi üzemből származó ócskavassal kereskedik, annak iparigazolvány kell, de szabad ipart gyakorol. A zsidó és ószeres a hulladékoknak adás-vételével foglalkozik. Ezek közül a zsidó ezeknek a hulladékoknak meghatározott üzlethelyiségből való eladására és házalás nélkül való vásárlásra jogosít, az ószeres ellenben a házról-házra való vásárlást gyakorolja.

Tanácsok a keresztrejtvény megfejtésére.

A keresztrejtvény megfejtésében egyik fő nehézség a kérdések helyes megértése. Mai rejtvényünket alapul véve igyekezzünk megkönnyíteni a kérdések helyes értelmezését.

Vízszintes: 6. Német „ő”. — Ez alatt az „ő” szó német fordítása értendő. 7. Igekötő. Igekötő alatt azokat az egytagú szócskákat értjük, amelyeket az igékhez szoktunk hozzá kötni. Pl. az „elmenni” szóban az *el*, a „megenni” szóban a *meg*, a „felkelni” szóban a *fel*. stb. stb. 8. Sír. — A „sír” igét más szóval kell kifejezni. 9. Körvonal egy része. A „görbevonal” szó egy része. Vagyis néhány betű a „görbevonal” szóból. 10. Ez is pénz. — Arra vonatkozik, amire azt szoktuk mondani, hogy ez is pénz, habár tulajdonképpen nem az. 14. Ellentétes kötőszó. — A nyelv-tanban kötő szó alatt azokat a szavacskákat értjük, melyek mondat részeket és mondatokat kapcsolnak össze. Pl.: És, is, de, hogy, mert stb. Ellentétes kötőszó alatt, egy kötőszó megfordítása értendő. „És” helyett „sé”, — „is” helyett „si”. 16. Címzés rövidítve. — Felsorolunk néhány címzés rövidítést: nagyságos helyett *ngs.*; tekintetes helyett: *tek.*; — tisztelt című: *t. c.* — 19. Ami

a szívében, az a nyelvén. — A 19-ik vízszintes sorba azt a tulajdonság-jelző szót kell írni, amit arra az emberre szoktunk mondani, aki nyiltan meg mondja gondolatát.

Függőleges: 1. Alkotó. — Más szóval kell ugyan ezt mondani, mintahogy burgonya helyett mondhatunk krumplit, serény helyett szorgalmasat, barátságos helyett szíveset. — 3. Menyasszonyod. — Ugyan ez vonatkozik ide is, ami az „alkotó” ra. 4. Kicsi Olga. — Az Olga név rövidítését kell ide írni. — Mária rövidítése: Mariska vagy Maris. Lászlóé: Laci, Istváné: Pista, Klára-é — Klári stb. stb. 5. Kacagta. 10. Lekvár. 11. Ükapa. — Ezekre ugyan az vonatkozik, mint az „alkotóra”. 13. Mécses része. 15. Történet (idegen szóval) része. — E szavak egy része, vagyis néhány betűje irrandó. — (Történet idegen szóval; historia.)

1	2		3		4	5
6					7	
8					9	
		10		11		
12	13			14	15	
16			17			
19						

Vízszintes sorok:

- Így szállítják a szállát a folyón.
- Német „ő”.
- Igekötő.
- Sír.
- Görbevonal része.
- Ez is pénz.
- Méhek készítek.
- Ellentétes kötőszó.
- Címzés rövidítve.
- Ami a szívében, az a nyelvén!

Függőleges sorok:

- Alkotó.
- Ilyen modor kötelező.
- Menyasszonyod.
- Kicsi Olga.
- Kacagta.
- Lekvár.
- Ükapa.
- Mécses része.
- Történet része: idegen szóval.
- Téli sporteszköz.

Felelős szerkesztő és kiadó:

GÖLLNER MÁRIA.

E jótékonyági folyóirat szerkesztősége és kiadóhivatala:

FOGHÁZMISSZIÓ HELYISÉGE,

Budapest, V., Markó-utca 27. földszint 6. szám.